

„Ha az egymással ellenkező nézeteket nem adják elő,

Kettővel kevesebb szabaddemokrata

Kedves Szabad Demokrata Barátaim!

1990 januárjában léptem be az SZDSZ székesfehérvári városi szervezetébe. Közel két és fél évig voltam ügyvivő, szóvivő, elnökjelölt. Én szerkesztettem a helyi SZDSZ egészségügyi programját az 1990-es őszi önkormányzati választásokkor. Majdnem két évig voltam tagja az SZDSZ Országos Tanácsának és Országos Egészségügyi Szekciójának.

Régi tagtársaim közül nagyon sokan kiléptek, vagy egyszerűen elhagyták a városi szervezetet. Ez a megye más városaiban és falvaiban is, de információim szerint az egész országban is hasonlóképpen történt.

En ezt nem akartam megtenni, főleg a közelgő parlamenti választások előtt, meg szerettem volna várni, míg az SZDSZ „lép ki belőlem”, sajnos erre már nincs lehetőség. Hiszen úgy vélem, hogy a Tölgyessy Pétert frakcióvezetői tisztségéből pucsszerűen leváltó, majd elnökségi időszakát ellehetetlenítő „kömény mag” (Kis János, Pető Iván jelenlegi elnök, Haraszi Miklós, Tamás Gáspár Miklós jelenlegi OT-elnök, Rajk László, Magyar Bálint, Kószeg Ferenc, a Beszélő főszerkesztője — de ide sorolhatom Konrád György

és **Eörsi István** írókat, Demszky Gábor budapesti főpolgármestert, Bauer Tamás közigazdász, Dornbach Alajost, az Országgyűlés egyik alelnökét —, valamint a bábuként előretolt piarista Kuncze Gábor frakcióvezető) politikája ellentétes mind a 10 millió magyar állampolgár, mind a határainkon kívül élő magyarság politikai, gazdasági és társadalmi érdekeivel, céljaival.

Véleményemet az SZDSZ Országos Tanácsa előtt szerettem volna elmondani, de miután Csalog Zsolt, a Wallenberg Társaság soros ügyvezető elnöke is kilépett az SZDSZ-ből, úgy látom, hogy ennek semmi értelme.

Úgyhogy ezennel ünnepélyesen kijelentem: az SZDSZ megalakulásának ötödik évfordulója alkalmából kilépek a szövetség országos és helyi városi szervezetéből. Nem fogok semmilyen pártba sem belépni, sem átülni, hiszen ez nem az én stílusom.

A fent említett urak egy liberális(!), illetve szociálliberálisnak(!?) mondott, a politikai palettán balközépen(?) elhelyezkedő néppártból (amely valamikor 30 ezer tagdíjat fizető szövetségi taggal bírt) egy „pseudoetnikai” választási pártot kreál-

tak, legalábbis ami az SZDSZ jelenlegi politikai arculatát meghatározó, vezető tisztségeket betöltő személyi összetételt érinti. Egy Kis Jánosnak vagy Konrád Györgynek látnia, figyelnie kellett volna, hogy még a Felvidéken vagy Erdélyben is milyen nehéz és keserves az ottani magyarság egyéni és kollektív jogait képviselő, etnikai alapon szerveződő pártot létrehozni és politikai befolyását az ottani közéletben érvényesíteni.

A jövőben mint független nemzeti liberális (mert mindenki tartozik valamilyen nemzethez, nemzetiséghez vagy kisebbséghez) magyar értelmiségi állampolgár Tölgyessy Péter politikai érvényesülését kívánom segíteni, ha erre egyáltalán felkérnek vagy aktuális lesz.

Kudarcot nem vallottam, hiszen munkámat a szövetségben két állás mellett, nagy energia- és időráfordítással, hittel, becsülettel és lelkiismerettel végeztem. Némi csalódottságot azonban érzek. Ilyen értelemben nem vagyok egyedül ebben az országban.

Minden régi „kékkönyves” szabad demokratát tisztelettel üdvözöl:

Dr. Lukácsy József István
Székesfehérvár

Az SZDSZ Országos Ügyvivői Testületéhez

Politikai és erkölcsi okokból úgy döntöttem, hogy a Szabad Demokraták Szövetségének nem lehetek tovább a tagja, ezért 1988. november 13-ától fennálló tagsági viszonyomat a mai naptól megszüntnek tekintem.

A polgári demokrácia híveként egyetértek azzal, hogy az SZDSZ mindenkor határozottan fellépett a jobboldali radikalizmus megnyilvánulásával és képviselőivel szemben. Ugyanakkor elhibázottnak tartom azt a politikát, mely szerint az SZDSZ csak riválisának tekinti az MSZP-t. Pető Iván nem fogadná el azt a stratégiát, mely szerint az összetűzött az MSZP-re kell irányítani. (Magyar Hírlap, 1993. okt. 9.) Másutt arról beszélt, hogy törekedni kell a szocialistákkal történő közös fellépésre minden olyan ügyben, amelyben ez lehetséges. (Beszélő, 1993. szept.4.) Én továbbra

sem kívánok együtt fellépni olyan élvonalbeli szocialistákkal, mint Kósáné Kovács Magda, Kiss Péter, ifjabb Marosán György vagy Hajdú János. Sajnos egyre nyilvánvalóbb, hogy az MSZP az egykori kommunista pártnömenklatúra védelmezője és utólagos erkölcsi rehabilitálója. Vitathatónak tartom a Demokratikus Chartában gyülekező személyek és csoportok támogatását is.

Megítélésem szerint, amennyire helyes a jobboldali radikálisok elleni fellépés, legalább annyira helytelen a létező baloldal hallgatóságos, indirekt támogatása.

Döntésemben szerepet játszott az SZDSZ-en belül megvalósult nagyfokú centralizáció, a tekintélytisztelt eluralkodása, a belső demokrácia hiánya.

Elhatározásomban az is közrejátszott, hogy a liberális polgári centrumpolitikát hirdető Fidesz a nyilvánosság előtt alig kap erkölcsi támo-

gatást szövetségésétől, az SZDSZ-től.

Meggyőződésem, hogy a társadalom döntő többsége számára a baloldali demokratikus szocializmusa és rózsaszínű radikalizmusa ugyanolyan taszító, mint a jobboldali kizárólagosságra törekvése, olcsó demagógiája.

Közéletünkben ma már mindkét oldal fizetett hisztéria- és gyűlöletkeltői megtalálhatóak. Az ebből adódó következtetések levonása az SZDSZ számára is elkerülhetetlen.

A jelenlegi helyzetben úgy gondolom, hogy a nemzeti elkötelezettségű, liberális polgári demokrácia értékei az SZDSZ-en kívül hatékonyabban képviselhetők.

Budapest, 1993. november 13.

Tóth Gy. László
az SZDSZ volt alapító tagja,
a Polgári Demokrata Kör
volt szóvivője